

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 4/3/25

תאריך: 4.6.2025

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976

ד"ר יוסף בר - יו"ר נציג המנהל הכללי
 ד"ר אליעזר גולן - נציג הסתדרות הרופאים
 השופטת [בדימוס] אנה שניידר - נציגת היועצת המשפטית לממשלה

המבקש: המנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות עו"ד יונתן ברג

נגד

המשיב: ד"ר עאדל מוסק

באמצעות עו"ד יורם שפטל

המלצה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים

1. לפנינו בקשה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976 (להלן: "פקודת הרופאים" או "הפקודה") שהוגשה ביום 24.3.25, לפיה נתבקשה הוועדה להמליץ על התליית רישיונו של המשיב לתקופה המקסימלית הקבועה בחוק – 6 חודשים.
2. לטענת המבקש, נגד המשיב, רופא מורשה מס' רישיון 121427, הוגש ביום 6.3.25 כתב אישום בשל עבירות של מעשה מגונה, מעשה מגונה בכח, ומעשה מגונה במרמה, ב-9 מטופלות שונות, וחומרת מעשיו עולה בבירור מעובדות כתב האישום.
3. על פי כתב האישום, המשיב הוא רופא נוירולוג במשך כ-40 שנים ולו חדר טיפולים במרפאה פרטית בירושלים, והוא מקבל מטופלים מכלל קופות החולים, הן במרפאה שלו והן בבתי חולים, לרבות בית החולים שערי צדק בירושלים.

המעשים המיוחסים למשיב על פי כתב האישום הם חמורים וכוללים, בין היתר, התחככות עם איבר מינו במטופלות עד להגעה לפורקן מיני, נגיעה בחזה שלהן ומישוש ישבן מעל הבגדים, בקשות מהמטופלות לשים את ידיהן על איבר המין שלו וללחוץ, וכיוצא באלה, הכל כמפורט באריכות בכתב האישום.

יצוין, כי על פי כתב האישום, המעשים האמורים, בוצעו בחלק מהמטופלות גם בביקורים חוזרים שלהן אצל המשיב.

השתלשלות ההליכים המשפטיים

4. הדיון בוועדה המיוחדת לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים נקבע באופן מקורי ליום 27.4.25, אולם ב"כ המשיב, עו"ד יורם שפטל, הגיש בקשה לדחיית הדיון בטענה (תמונה כשלעצמה בנסיבות העניין), שהוא מתמודד לראשונה עם בקשה לפי סעיף 44 לפקודה ולפיכך דרושים לו כששה שבועות מעבר למועד הקבוע כדי שיוכל ללמוד היטב את הנושא.

יצוין, כי הבקשה הוגשה מבלי שצויינו פרטי ההתקשרות עם ב"כ המשיב, ומבלי לקבל את עמדת ב"כ המבקש לבקשת הדחיה.

5. ביום 21.4.25 נדחתה בקשת הדחיה ונקבע שהדיון יתקיים במועד המקורי – 27.4.25.

6. ביום 23.4.25 הגיש ב"כ המשיב בקשה חוזרת לדחיית מועד הדיון, בצירוף הסכמת ב"כ המבקש, ובה נאמר בין היתר כי:

"ממילא על פי תנאי מעצרו באיזוק אלקטרוני, הנקבל ד"ר עאדל מוסק מנוע מלעסוק ברפואה, תרחיש שאינו עומד להשתנות לפחות במשך שלושת החודשים הקרובים היות ובתקופה זו אין בדעת הנקבל לפנות לבית המשפט בבקשה שעניינה צמצום המגבלה על עיסוק ברפואה".

7. לאור הצהרת ב"כ המשיב ובהסכמת ב"כ המבקש, החליטה הוועדה לבוא לקראת ב"כ המשיב וניתנה החלטה ביום 24.4.25 לפיה הדיון שנקבע ליום 27.4.25 יבוטל, רישיונו של המשיב יותלה, בשלב זה, לשלושה חודשים החל ביום 1.5.25, והדיון ייקבע תוך 6 שבועות ולא יאוחר מיום 8.6.25.

המועד החדש לדיון נקבע ליום 27.5.25.

8. ביום 18.5.25 הודיע ב"כ המשיב כי ההמלצה להתלות את הרישיון לשלושה חודשים ניתנה, כדבריו, **"ללא אבק של סמכות ולכן, בכל הכבוד, הינה בטלה מעיקרה".**

עוד נטען בהודעה, כי ההחלטה יוצרת חשש כבד למשוא פנים נגד המשיב בכל הנוגע לדיון הקבוע ליום 27.5.25 ולפיכך ראוי שהוועדה תשקול שמא האמור לעיל מצדיק כי תפסול את עצמה מלדון בעניינו.

9. ביום 18.5.25 ניתנה החלטה הדוחה את הודעתו של ב"כ המשיב, ונקבע שהדיון ביום 27.5.25 נותר על כנו. הדיון אכן התקיים במועד האמור בנוכחות המשיב, רעייתו, ובאי כח הצדדים.

טיעוני ב"כ המבקש

10. ב"כ המבקש התייחס לעובדות כתב האישום, עמד על מטרות סעיף 44א לפקודת הרופאים, על סמכות הוועדה לדון עקב קיומו של כתב אישום עם עבירות שיש בהן קלון, ועל השיקולים שיש לשקול לעניין התליית רישיונו או הגבלת עיסוקו של רופא בהתאם לסעיף האמור, תוך הסתמכות, בין היתר, על האמור ברע"א 1414/20 בענין ד"ר אליאס חורי.

11. ב"כ המבקש גם הפנה את הוועדה למספר פסקי דין, וביניהם:

- ערעור שירות המדינה 4123/95 בענין יוסף אור (ת/1);
- רע"א 1838/07 בענין ד"ר לאוניד אדז'רסקי (ת/2);
- בש"א 458/91 בענין ד"ר קאסם בן ווחש סמחאת (ת/3);
- ע"ש (מחוזי ת"א) 739/96 בענין ד"ר ולדימיר יקירביץ (ת/4);
- עש"א (מחוזי מרכז-לוד) 14-11-48439 בענין ד"ר ריצ'ארד שיפר (ת/5);

כמו כן, הפנה ב"כ המבקש למספר המלצות של הוועדות השונות (ת/6 - ת/11).

12. לטענת ב"כ המבקש, יש לראות את מעשיו של המשיב בחומרה רבה, הואיל והמשיב ניצל את מעמדו כרופא בו יחסי הכח בין הרופא לבין המטופל אינם שווים והם לטובת הרופא. לטענתו, המשיב ביצע את מעשיו במהלך הטיפול במטופלות, והמעשים המגוונים שנעשו - יש בהם קלון.

עוד נטען כי אין זה ראוי שרופא שתלוי נגדו כתב אישום חמור על מעשים מגונים, ימשיך לתת טיפול רפואי, הואיל ומעשיו אלה פוגעים קשות באמון הציבור במוסד הרפואה.

13. ב"כ המבקש טען כי בהפעלת הסמכות לפיה סעיף 44א לפקודה יש להתחשב בשני ערכי יסוד בסיסיים.

מחד, החובה לשמור על טובת האינטרס הציבורי, ובכלל זה על שלומו ובריאותו של ציבור המטופלים, ומאידך, התחשבות בחזקת החפות וחופש העיסוק של הפרט.

לטענתו, כשקיימת התנגשות וסתירה בין שני ערכי יסוד אלה ולא ניתן ליישב ביניהם - יש להעדיף את האינטרס הציבורי, גם במחיר הפגיעה ביחיד.

14. לגבי המשיב טען ב"כ המבקש, שמדובר בהיקף עבירות חסר תקדים - תשעה מקרים מתועדים, דהיינו, מדובר בדפוס התנהגות עקבי ושיטתי המראה על חוסר שליטה עצמית ולא מדובר במקרה חד פעמי. כמו כן, יש כאן שימוש בכח פיזי כלפי מטופלות במצב של חולשה, מרמה מתוחכמת, ואמירה למטופלות כאילו מדובר בסוג של בדיקה רפואית.

עוד נטען, שהמשיב הציג עצמו כנוירולוג מומחה, בזמן שאינו כזה ואין לו הכרה כמומחה.

15. לענין אמצעי המשמעת טען ב"כ המבקש, כי לאור חומרת המעשים והעבירות שבהן הואשם המשיב, אין מקום להגביל את עיסוקו של המשיב בתנאים, אלא יש להמליץ על התליית הרישיון של המשיב לתקופה המירבית הקבועה בסעיף 44א לפקודה, וזאת בין היתר, כי אבד האמון במשיב.

טיעוני ב"כ המשיב

16. ב"כ המשיב טען כי מטרתה של הוועדה המיוחדת הוא להעניק, כדבריו **"עזרה ראשונה, שחס וחלילה רופא שהוגש נגדו כתב אישום אם מייד לא יתלו את רישיונו, תקרה איזושהי קטסטרופה ונזק בל יתואר לציבור"**. אולם לטענתו, אין זה המקרה שלפנינו, הואיל ואותה **"עזרה ראשונה"** כבר הוגשה על ידי בית המשפט עצמו כאשר החליט, בהסכמת המשיב, שהמשיב לא יעסוק ברפואה באופן זמני ולכן אין צורך באותה **"עזרה ראשונה"** והדיון כולו מיותר ואינו לפי סעיף 44א לפקודה.

ב"כ המשיב הוסיף:

"...אני רוצה להיות כנה, בעוד מספר חודשים יש בכוונתנו, בשלב ראשון למשל, להגיש בקשה להתיר לו לחזור לעבוד כרופא ולבדוק גברים בלבד כי אף גבר לא התלונן עליו אף פעם בחיים... כל הדיון הוא תיאורטי לחלוטין. אין בו שום צורך ולכן כל הסוגיה של כתב האישום וקלון וכו' לא רלוונטית בכלל..."

17. עוד טען ב"כ המשיב, כי בית המשפט בעת הדיון במעצרו של המשיב ולאחר שעיין בחומר הראיות, קבע שבשבעה מתוך תשעה המקרים המפורטים בכתב האישום יש כרסום משמעותי בראיות, ולכן נדחתה הבקשה למעצר עד תום ההליכים, ובית המשפט קבע שהמשיב יהיה נתון במעצר בית עם איזוק אלקטרוני ולא יעסוק במקצוע הרפואה כל עוד התיק תלוי ועומד.

18. ב"כ המשיב טען גם כי המשיב הוא מומחה בקנה מידה עולמי ומקיים כ- 7,000 בדיקות של חולים בשנה, ובעשור האחרון הוא קיים כ- 70,000 בדיקות ולכן, על פני הדברים, התלונות נשוא כתב האישום, הן כדבריו **"מגוחכות... וכשקוראים את כתב האישום חושבים שעומד בפני בית המשפט איזה שהוא פסיכופט מיני, ולא הוא.... לשיא האבסורד הדברים מגיעים שהמשיב סובל כבר שש-שבע שנים מXXXXXX XXXXXX..."**.

דיון והמלצה

19. סעיף 44א לפקודה קובע:

"(א) היה למנהל יסוד סביר לחשד שרופא גרם ברשלנות חמורה למותו של מי שהיה בטיפולו או לפגיעה חמורה בו, או הוגש נגד רופא מורשה כתב אישום על עבירה שיש עמה, בנסיבות הענין, משום קלון, רשאי הוא, על פי המלצת ועדה מיוחדת שיכונן לענין זה, להתלות את רישיונו של הרופא או להגביל את תחומי עיסוקו לתקופה שלא תעלה על ששה חודשים..."

(ב) הועדה המיוחדת תגיש את המלצתה למנהל לא יאוחר מארבעה עשר ימים מיום מינויה, ובלבד שניתנה לרופא הזדמנות נאותה להשמיע טענותיו;

בנסיבות מיוחדות רשאי המנהל, לפי בקשת הועדה, להאריך את התקופה האמורה לתקופה נוספת שלא תעלה על שלושים ימים.

(ג) לא הגישה הועדה את המלצתה למנהל תוך התקופה האמורה בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתלות או להגביל את רשיונו של הרופא כאמור בסעיף קטן (א) אף בלא המלצה כאמור, ובלבד שהתייעץ ביועץ המשפטי לממשלה או במשנהו ושניתנה לרופא הזדמנות נאותה להשמיע את טענותיו.

20. התכלית האובייקטיבית של הפקודה ושל סעיף 44א בכלל זה, היא להבטיח כי בשערי מקצוע הרפואה יבואו אך ורק רופאים שרמתם נאותה (ע"מ 2814/12 רודריגז נ. משרד הבריאות), ולכך יש להוסיף את תכליתם המניעתית של דיני המשמעת בכללותם, אשר נועדו להגן על הציבור ועל תדמיתו של השירות הציבורי ותפקודו התקין (ע"מ 5282/98 מדינת ישראל נ. כתב פ"ד נב(5) 87).

21. בפסק הדין רע"א 1414/20 אליאס חורי נ. מנכ"ל משרד הבריאות והוועדה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים, נאמר מפי כבוד הנשיאה (דאז) אסתר חיות בעמ' 2 סעיף 3:

3. "הסמכות הקבועה בסעיף 44א, כפי שנפסק לא אחת, מהווה "(אמצעי) זמני הנלווה להליך המשמעת או הפלילי, שנועד לתת מענה לשלב הביניים, עובר להכרעה בהליך האמור" (רע"א 2755/19 ועדה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים נ. הלוי, פסקה 10 (02.05.2019)).

עוד נקבע, כי בהפעלת הסמכות לפי סעיף זה, יש ליתן את הדעת "לאינטרס להבטיח את שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי שיסכן אותו; ומאידך, תוך איזון עם אינטרס הפרט בחופש העיסוק ועם חזקת החפות העומדת לו בטרם מוצו ההליכים בעניינו" (שם).

איזון זה ייעשה בהתאם לנסיבותיו הפרטניות של המקרה בשים לב, בין היתר, ל"חומרת המעשים המיוחסים ומהותם, הרלוונטיות של אלו לעיסוק כרופא, קיומן של ראיות לכאורה - וכן נסיבותיו האישיות של הרופא" (שם, כן ראו בש"א 458/91 שמחאת נ. מנכ"ל משרד הבריאות, פ"ד מה(2) 801, 805 (1991)).

22. על כן, מוטלת עלינו במקרה שלפנינו המלאכה לאזן בין האינטרס להבטיח את שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי בלתי נאות ופוגעני מצד המשיב לבין חזקת החפות של המשיב, חופש העיסוק שלו, ונסיבותיו האישיות.

23. אשר לאינטרס הציבורי – אין ספק שהעבירות שבהן מואשם המשיב בכתב האישום הן עבירות שיש עימן, בנסיבות הענין, משום קלון, ואם יוכחו עבירות אלה – ספק אם המשיב יהיה ראוי להמשיך ולשמש רופא, הואיל וקיים אינטרס ציבורי להגן על ציבור המטופלים והמטופלות מפני פגיעה בשלומם, בטובתם, בבטחונם ובבריאותם על ידי רופאים, וכן אינטרס לשמור על כבוד מקצוע הרפואה והאמון של הציבור במקצוע חשוב זה.

בהקשר זה, אין קשר לשאלה האם המשיב סובל מXXXXXXX או לאו.

24. אשר לחזקת החפות של המשיב – כפי שנטען על ידי ב"כ המשיב, בית המשפט במהלך הדיון במעצרו של המשיב, דחה את בקשת המשטרה למעצר עד תום ההליכים והחליט על

מעצר בית עם איזוק אלקטרוני וזאת לנוכח הראיות שהוצגו בפניו אשר, לדעתו, אינן מצדיקות מעצר עד תום ההליכים.

מכאן, שעדיין קיימת למשיב חזקת החפות, ויש להתחשב בעמדת בית המשפט בדחותו את הבקשה למעצר עד תום ההליכים.

25. **אשר לחופש העיסוק** – הואיל ובית המשפט החליט כי המשיב לא יעסוק ברפואה, בשלב זה וללא הגבלת זמן, הרי שאין לראות במקרה זה פגיעה בחופש העיסוק, שכן החלטה זו ניתנה על דעת המשיב ובהסכמתו.

26. בשולי הדברים יצוין, כי בדיקת מאגרי המידע של משרד הבריאות העלתה שהמשיב הינו בעל רישיון לעסוק ברפואה, אולם לא רשומה לגביו מומחיות מקצועית בנוירולוגיה או כל מומחיות מקצועית אחרת.

המלצה

27. לאור כל האמור לעיל, ולאחר שקילת כל טענות הצדדים, נראה שהאיזון בין האינטרסים השונים כפי שפורטו לעיל, צריך להביא אותנו למסקנה כי בשלב ביניים זה, עד להכרעה בהליך הפלילי, כאשר המשיב אינו עוסק בפועל ברפואה ונתון במעצר בית, די בהגבלת תחומי עיסוקו של המשיב לבדיקות רפואיות של מטופלים גברים בלבד, ולא לבדיקות רפואיות של נשים, ואין מקום להתליית הרישיון שלו.

28. לפיכך, אנו ממליצים כדלקמן:

(1) ההמלצה מיום 24.4.25 - להתלות את רישיונו של המשיב החל ביום 1.5.25 למשך שלושה חודשים - מבוטלת.

(2) במידה ובשלב כלשהו בתקופה הקרובה, המשיב בכל זאת יעסוק ברפואה – הרי שתחום עיסוקו יוגבל לביצוע בדיקות רפואיות של מטופלים גברים בלבד - וזאת עד לתום תקופת 6 החודשים לפי סעיף 44א לפקודה שתיספר החל ממועד מתן ההמלצה הקודמת שבוטלה, דהיינו, החל ביום 1.5.25 ועד ליום 31.10.25.

ד"ר יוסף בר, יו"ר	ד"ר אליעזר גולן	אנה שניידר, שופטת בדימוס
נציג המנהל הכללי לממשלה	נציג הסתדרות הרופאים	נציגת היועצת המשפטית לממשלה